

og Diætløshed. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det var en overordentlig høi Valgbarhedsænsfus, som af Marsministeriet var foreflaaet i Grundlovsudkastet, nemlig at Landsthingets Medlemmer ikke skulde have Diæter, og heri ligger altsaa, at Marsministeriet erkendte, at der skulde være en væsentlig Forskjel mellem Landsthinget og Folkethinget, og at der skulde være en Modvægt i Landsthinget mod Folkethinget, og at Folkethinget vel skulde have en betydelig Magt, men at det ikke skulde have den alene. Den grundlovgivende Forsamling forandrede denne Bestemmelse saaledes, at der blev indirekte Valg til Landsthinget samt en Valgbarhedsænsfus af 1,200 Rd. Indtægt. Heri ligger ogsaa en Erkjendelse af, at der skulde være en Forskjel mellem Folkethinget og Landsthinget, og derfor kan man ikke med Sandhed sige, saaledes som der staar her i Adressen, at Lyngdepunktet alene skulde være i Folkethinget, og derfor mener jeg, at man ikke kan stemme for nærværende Adresse, naar man ganske vil handle i Grundlovens Ånd, tværtimod, Adressen strider mod Grundlovens Ånd. Der er talt meget om, hvad Velgerne ønske, der er talt meget om den Stilling, man kan indtage, naar man er valgt ved almindelig Stemmeret. Vi ere Alle valgte ved den almindelige Stemmeret og have altsaa Alle samme Ret til at tale i Folkets Navn. Jeg har selv i en Række af Aar været valgt ved almindelig Stemmeret, og jeg tror at kunne fremtræde som Tolk for den almindelige Stemning i min Valgkreds, naar jeg siger, at det ikke stemmer med det almindelige Ønske der, hvis man tiltræder denne Adresse. Jeg stemmer altsaa imod den.

Ordf. Jeg maa tilstaa, at jeg efter den Debat, som hidtil har udvillet sig, ikke skønner rettere, end at Hovedvægten er, saaledes som det ogsaa synes mig at være Hensigten fra de ærede Forslagsstilleres Side, lagt mindre paa en direkte Kamp mod selve Ministeriet end paa en Kamp med Hensyn til de Rettigheder, man for en enkelt Del af de lovgivende Myndigheder vil have ligeoverfor de andre. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har i den Henseende, synes mig, en Fortjeneste af, at han fremfor Noget har pointeret dette, bragt det frem og hævdet det som sin Hovedgrundsetning. Han har sagt, det er en Doktrin, man vil have frem, og denne Doktrin er en Kamp værd. Det, man vil, bliver da en Kamp for Noget, som efter min Overbevisning er en Konflikt ligeoverfor Grundloven, saaledes som den engang er affattet. Saaledes som vor Grundlov er affattet, og saaledes som det vistnok er i alle de Lande, hvor man overhovedet har en skreven Grundlov, — en Grundlov med fast vedtagne Bestemmelser og ikke saaledes som paa det ene Sted, i England, en almindelig anerkendt Tradition, der gaar igjennem det hele Statsliv — i de Lande, hvor man har en

skreven Grundlov, maa man dog indrømme, at af de Bestemmelser, der findes i den, er i Uvikeligheden den ene ligesaa fuldvægtig og ligesaa god som den anden; man maa tillige indrømme, naar man læser vor Grundlov igjennem, at der er ikke saa Paragrafer, som, naar den, der har Retten og Magten til at søge nogen hævdet, vil hævde den ene Paragraf ensidig overfor de andre, ville komme til at virke som ligefrem Magtsprog, ja jeg vil sige som ligefrem Uret ligeoverfor de Andre, hvem der ved de andre Paragrafer er givet andre Rettigheder. Til disse Paragrafer, som jeg ikke udtømmende skal nævne, hører § 21 om Kongens Ret til, at Rigsdagen ikke skal sidde sammen mere end 2 Maaned, som i Ørigt ikke er bleven anvendt i Pragis i mange Aar, dertil hører § 22 om Kongens ubetingede Oppløsningsret, dertil hører § 25 om de provisoriske Love, dertil § 47 med Hensyn til, at ingen Skat kan opkræves, ingen Skat endog forandres eller nedsettes uden ved Lov, dertil hører Paragrafen om Finantsloven, og dertil hører endelig frem for Alt de Paragrafer, som give Folkethinget og Landsthinget en ubetinget ligeordnet Medbestemmelsesret i Lovenes Vedtagelse. Dersom en enkelt af disse Indehavere af Rettigheder i Kraft af en Paragraf, f. Ex. Folkethinget her, vil sætte den Doktrin igjennem, som det ærede Medlem kaldte det (Modsigelse), jeg beder om Forbøelse! det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har ganske vist sagt, at „denne Doktrin er en Kamp værd.“ Ordet Doktrin var maaske et Citat igjen fra anden Side, men ved sine Ord har han haade accepteret Ordet Doktrin og vedkjendt sig Billien til at kæmpe derfor. Naar altsaa det ærede Medlem siger: Jeg vil paa det Flertals Vegne, som nu her taler i hele Folkets Navn, have Folkethingets Overvægt, jeg vil have Folkethingets Hovedindflydelse i Sagerne, saa er det en Ensidighed, der ikke har Hjemmel i Grundloven, naar denne skal gjælde helt, og som derfor skaber Konflikter; derved opfordres igjen andre Sider til Modtryk, og det bliver ikke alene en Kamp for een Doktrin, men for saa mange, som en ensidig Betragtning af de forskellige Paragrafer kan afføde. Netop fordi der opfordres til Modtryk, og ingen af de Derrer, der ere her i Folkethingets Flertal, nu kan sige, hvem der til Syvende og Sidst kan komme til at trykke mest, vil jeg modsætte mig den Slags Kamp og sige, at jeg opfatter Grundlovens Hovedtanke saaledes, at den netop med Forsæt indeholder lige ubetinget gyldige Rettigheder til de forskellige Sider, hvilke ikke kunne taale at komme i Kamp indbyrdes, fordi gennem Kamp og Tryk opnaas ikke noget sundt konstitutionelt Statsliv. Derved føres man kun til saadanne Konflikter, som ikke kunne fremme Landets almindelige Vel. Derfor er jeg imod den Slags Kamp; derfor er jeg imod, at man i en Adresse sætter som Hoved-